

Els consellers de finances, durant la reunió celebrada a Palma de Mallorca. D'esquerra a dreta, Francesc Homs, Joan Mesquida i Vicente Rambla, en representació dels governs català, balear i valencià, respectivament.

Els Països Catalans financers

Els consellers
de finances,
Joan Mesquida,
de les Illes Balears,
Francesc Homs,
de Catalunya,
i Vicente Rambla,
del País Valencià,
es reuniren a Palma.

Formalment, la reunió dels tres consellers de finances va ser possible perquè foren convidats per la Universitat de les Illes Balears (UIB) a participar en un debat sobre el finançament, que es va dur a terme al migdia del dilluns dia 11.

Ara bé, cal destacar la trobada dels tres consellers abans de l'acte de la UIB, políticament més rellevant. Efectivament, Joan Mesquida, conseller d'Hisenda del Govern de les Illes Balears, Vicente Rambla, conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat Valenciana, i Francesc Homs, conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, es reuniren a la seu de la Conselleria balear per intercanviar punts de vista i opi-

nions sobre el finançament autonòmic. Més tard compareguren tots tres davant dels mitjans de comunicació.

En principi, doncs, es tractava d'una taula rodona a la UIB sobre finançament, però la prèvia reunió i compareixença davant la premsa a la seu oficial de la Conselleria d'Hisenda del Govern balear va conferir a la trobada un caràcter institucional tripartit. De fet, tant l'anunci de la trobada com el posterior comunicat va ser emès pel gabinet de comunicació del Govern balear, amb el remitent oficial de la Conselleria d'Hisenda i Pressupostos.

L'aspecte més destacable d'aquest fet és que era la primera vegada que els tres governs es reunien. Sols, de manera tri-

lateral, per parlar d'interessos comuns enfront d'una qüestió de política general de l'estat, o en relació amb aquesta. Una reunió, fins ara, insòlita. Ni més ni manco que els tres consellers de finances dels Països Catalans reunits per parlar d'allò que els uneix en el tema del finançament. Tot i les diferències, que existeixen i es posaren de manifest, les tres parts demanaren "un pacte d'estat per al nou sistema de finançament".

Fins ara, hi havia hagut relacions, al marge dels colors polítics dels executius, entre Balears i el País Valencià, Catalunya i el País Valencià, i (des de la constitució del Govern del Pacte de Progrés a les Balears) d'una manera considerablement intensa, entre Catalunya i les Illes Balears. Mai no s'havia aconseguit que s'unissin tots tres, alhora i sols, entorn d'un interès comú. El que no ha aconseguit cap altre àmbit, ho han fet possible els doblers del finançament.

El pacte d'estat. L'amfitrió de la reunió, el conseller balear, Joan Mesquida, deixà clar que l'objectiu de la trobada no era plantejar-se cap front comú, "sinó intercanviar opinions entre nosaltres, atès que compartim idees, amb l'objectiu de fer-les entendre a altres comunitats autònomes".

Tot i aquesta prevenció oficial, el fet és que les tres parts coincideixen a afirmar que és imprescindible que cadascuna de les comunitats arribi a "un pacte d'estat" fruit "de l'acord dels partits, de les comunitats autònomes i del Govern central", i assegurui un finançament correcte.

Aquest pacte d'estat sobre el finançament, al parer d'Homs, Mesquida i Rambla, hauria de presentar tot un seguit de característiques per conhortar les necessitats i exigències de cadascun dels governs autonòmics representats: València (PP), Barcelona (CiU) i Palma (PSIB-PSOE, més els aliats). Tot i no reclamar, estrictament parlant, res més que el pacte genèric, els tres consellers debateren aspectes que l'acord hauria d'incloure.

En primer lloc, "l'adequada definició i actualització de les variables socioeconòmiques fonamentals que permeti que el nou model sigui capaç d'encaixar a tot el conjunt de l'estat, amb especial referència a la població". Un segon as-

pecte és la redefinició de la corresponsabilitat fiscal, en tres vessants: "la participació de les comunitats autònomes en una cistella d'impostos", també la participació "en la gestió administrativa d'aquestes figures en el seus diferents vessants" i la cessió "de la capacitat normativa en els casos que sigui tècnicament factible".

JOAN CELIÀ

El conseller balear Joan Mesquida, amfitrió de la trobada 'financera'.

Pel que fa a la cessió de l'IRPF es demana, "a la llum de l'experiència recent, legislativa i de gestió", que s'inclouï "dins la cistella de tributs".

D'altres aspectes tractats a Palma foren, en paraules seves, "les diferents configuracions tècniques dels impostos indirectes i els criteris de territorialització corresponents", a més de la "viabilitat i l'oportunitat de la incorporació de la matèria sanitària en el model general de finançament", així com la necessitat d'establir "una nova configuració de les relacions amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària".

Durant la conferència de premsa posterior a la reunió, els tres consellers avaluaren la trobada com a molt positiva, tot i els diferents punts de vista que es palesaren, perquè "ha servit per continuar acostant posicions a partir de les particularitats de cada comunitat, fet que facilita l'actual procés de debat i que serà d'utilitat en el context de la negociació cap a un nou model de finançament autonòmic".

La qüestió política. Durant la conferència de premsa, aquest setmanari de-

manà als tres consellers que fessin alguna valoració sobre l'aspecte polític de la reunió, considerada des de tres punts de vista. El primer, el fet que era una reunió insòlita, perquè mai no s'havia produït una trobada estrictament trilateral dels governs català, valencià i balear per parlar d'interessos comuns, la qual cosa indica la importància que donen els tres executius a la reunió de Palma. El segon, que comentassin el fet polític curiós que els tres consellers representen partits com PP, PSOE i CiU, en uns moments en què tots tres necessiten arribar a un acord sobre el finançament.

Per últim, tenint en compte que el pla de finançament impulsat pel president valencià, Eduardo Zaplana, es considera comunament inspirat directament pel vicepresident econòmic espanyol, Rodrigo Rato, i que les relacions polítiques entre els responsables de finances del PSOE i Zaplana, d'una banda, i de CiU i el PSC, de l'altra, fan difícil —per no dir impossible— pensar en un acord, es qüestionava si la insòlita reunió trilateral de Palma era una primera passa cap a una de via socialista balear que permetés, indirectament, aplanar el camí. És a dir, si la reunió, sota el paraigua de les relacions institucionals de Catalunya, Balears i País Valencià, era una primera passa per anar cap a un acord entre els tres partits.

Ho negaren. Francesc Homs va negar el caràcter insòlit de la reunió perquè, assegurà, ja s'havien reunit, "amb andalusos i altres comunitats" en moltes ocasions. Vicente Rambla es limità a negar que el pla Zaplana fos inspirat per Rato i reivindicà el protagonisme del president conservador valencià en el pla de finançament. I Joan Mesquida adoptà un diplomàtic silenci.

Tot i els desmentits oficials dels tres consellers, queda el fet inqüestionable que els governs dels Països Catalans es reuniren per primer cop de manera trilateral, i que són representants de les tres forces polítiques més importants que cerquen l'acord per al finançament.

És a dir, tot pura casualitat. És clar que, en política, les casualitats...

Miquel Payeras